

Să citim Biblia împreună

Evangelhia după Marcu CAPITOLUL 5

„Cine s-a atins de hainele Mele ?” 31 Ucenicii I-au zis : „Vezi că mulțimea Te împulzește și mai zici : „Cine s-a atins de Mine ?” 32 El Se uita de jur împrejur să vadă pe cea care făcuse lucrul acesta. 33 Femeia, înfricoșată și tremurând, căci știa ce se petrecuse în ea, a venit de s-a aruncat la picioarele Lui și I-a spus tot adevărul. 34 Dar Isus i-a zis : „Fiică, credința ta te-a mântuit ; du-te în pace și fii tămăduită de boala ta.” 35 Pe când vorbea El încă, iată că vin niște oameni de la frunzașul sinagogii care-i spun : „Fiica ta a murit ; pentru ce mai superi pe Învățătorul ?” 36 Dar Isus, fără să țină seamă de cuvintele acestea, a zis frunzașului sinagogii : „Nu te teme, crede numai !” 37 Și n-a îngăduit nimănui să-L însoțească, afară de Petru, Iacov și Ioan, fratele lui Iacov. 38 Au ajuns la casa frunzașului sinagogii. Acolo Isus a văzut o zarvă, și pe unii care plângeau și se tânguiau mult. 39 A intrat înăuntru și le-a zis : „Pentru ce faceți atâta zarvă și pentru ce plângeți ? Copila n-a murit, ci doarme.” 40 Ei își băteau joc de El. Atunci, după ce i-a scos afară pe toți, a luat cu El pe tatăl copilei, pe mama ei și pe cei ce-L însoțiseră și a intrat acolo unde zăcea copila. 41 A apucat-o de mână și i-a zis : „Talita, cumi”, care tâlmăcit înseamnă : „Fetișo, scoală-te îți zic !” 42 Îndată fetița s-a sculat și a început să umble ; căci era de

doisprezece ani. Ei au rămas încremeniți. 43 Isus le-a poruncit cu tărie să nu știe nimeni lucrul acesta ; și a zis să dea de mâncare fetei.

CAPITOLUL 6

Isus la Nazaret – Necredința locuitorilor

1 Isus a plecat de acolo și S-a dus în patria Lui. Ucenicii Lui au mers după El. 2 Când a venit ziua Sabatului, a început să învețe pe norod în sinagogă. Mulți, când Îl auzeau, se mirau și ziceau : „De unde are El aceste lucruri? Ce fel de înțelepciune este aceasta care I-a fost dată? Și cum se fac astfel de minuni prin mâinile Lui ? 3 Nu este Acesta tâmplarul, feciorul Mariei, fratele lui Iacov, al lui Iose, al lui Iuda și al lui Simon ? Și nu sunt surorile Lui aici între noi ?” Și găseau o pricină de poticnire în El. 4 Dar Isus le-a zis : „Un proroc nu este disprețuit decât în patria Lui, între rudele Lui și în casa Lui.” 5 N-a putut să facă nicio minune acolo, ci doar Și-a pus mâinile peste câțiva bolnavi și i-a vindecat.

Trimiterea celor doisprezece

6 Și Se mira de necredința lor. Isus străbătea satele dimprejur și învăța pe norod. 7 Atunci a chemat la Sine pe cei doisprezece și a început să-i trimită doi câte doi, dându-le putere asupra duhurilor necurate. 8 Le-a poruncit să nu ia nimic cu ei pe drum decât un toiag ; să n-aibă nici pâine, nici traistă, nici bani de aramă la brâu ; 9 să se încălțe cu sandale și să nu se îmbrace cu două haine. 10 Apoi le-a zis : „În orice casă veți intra să rămâneți ...

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 - 12 18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTĂM CU DRAG !

În fiecare duminică seara, cu ajutorul lui Dumnezeu, vom avea invitați. **Vă așteptăm cu drag !**

Nr. 105 / D. 6 Martie 2016 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Nu avem părinți de vânzare !
- Dă-Mi Mie grâul !
- Despre zeul Baal și despre ...
- Sălbatecul indian.
- Regatul meu pentru un cal !
- Dicționare și Proverbe latine.
- Să citim Biblia împreună !

NUMERI 14 : 18
„Domnul este încet la mânie și bogat în bunătate ...”.

Editorial. *De la ateism la creștinism !*

Giovanni Papini s-a născut în data de 9 ianuarie 1881, la Florența și a decedat în 8 iulie 1956, tot în orașul Florența. Este foarte cunoscut în România datorită uneia dintre cărțile pe care le-a scris : *Viața lui Isus*. Giovanni a fost fiul lui Luigi Papini, care era un meșteșugar cu convingeri republicane și anticlericale, motiv pentru care mama sa, Erminia Cardini, a trebuit să-și boteze fiul pe ascuns.

A avut o copilărie și o tinerețe solitare, compensate de pasiunea pentru lectură. Din fragedă tinerețe s-a angajat în activitatea de scriitor, publicist și animator cultural și a devenit cu timpul un autodidact erudit.

În anul 1900, împreună cu alți doi scriitori, înființează o asociație de „liberi cugetători” ... [În DEX, termenul *liber cugetător* este definit ca : „*Adept al unui curent ideologic care promovează o atitudine critică față de religie și față de biserică*”]. În *Memorie d'Iddio* (1912) Papini, exprimă cu violență protestul său anti-religios ...

După ani de profunde căutări spirituale, după sfârșitul primului război mondial, Giovanni Papini a anunțat în anul 1921, convertirea sa religioasă și a publicat *Storia di Cristo*, care s-a bucurat de un imens succes editorial, fiind tradusă în mai multe limbi, (în limba română, cartea având titlul : *Viața lui Isus*). (Sursa : <https://ro.wikipedia.org>)

Conform datelor publicate de *Institutului Național de Statistică*, în urma recensământului din 2011, în România erau 20.743 de atei, (iar 18.957 de persoane, s-au declarat a fi fără religie). Atei s-au declarat : 8.067 / București, 1854 / Cluj, 1152 / Timiș, 164 / Caraș-Severin ; cei mai puțini fiind în județul Olt, (42 de persoane).

La ora actuală, această categorie este foarte activă, contra creștinilor, de aceea ne putem ruga, ca Dumnezeu să aibă milă de ei și în Harul Lui, să-i aducă la mântuire. La un moment Pilat îi întreabă pe ceilalți, (deși el era *factorul de decizie*) : „*Dar ce să fac cu Isus, care Se numește Hristos?*” „*Să fie răstignit!*”, i-au răspuns cu toții”. (Matei 27 : 22) Așa a rămas pe pământ și Isus a fost crucificat ! Dar nu știm ce s-a

întâmpat cu Pilat, când a ajuns *dincolo*, în fața Celui pe care L-a condamnat pe nedrept, deoarece Isus : „ ... a fost rânduie de Dumnezeu **Judecătorul celor vii și al celor morți**”. (Fapte 10 : 42) Dacă nu ești mântuit, spune : *Doamne Isuse vino în viața mea ! „Fiindcă „oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit”*. (Romani 10 : 13)

De-ale copiilor ... și părinților !

Un tată și o mamă, care erau foarte ocupați cu activitățile profesiei lor, înaintea zilei de naștere a copilului lor, au trecut în mare grabă printr-un magazin de jucării. I-au explicat vânzătoarei :

- „Am vrea ceva pentru un copil micuț care să-i poată ține de urât și să-i ia sentimentul singurătății”.

- „Îmi pare rău, zâmbi vânzătoarea, nu avem părinți de vânzare”. (Sursa : Internet)

Orice creștin este atent, la prioritățile lui. Cariera, banii / acumulările materiale etc. trebuie să fie în urma familiei. Cuvântul *carieră* avea legătură cu *cărare*, (Scriban, 1939) care însemna fig. „*cursu vîștii*”, sensul primar fiind de : „*drum de care*”.

Povestiri cu tâlc

Într-o legendă din India se povestește despre un țăran care, având pe umerii săi un sac plin cu grâu, îl întâlnește pe Dumnezeu care-l rugă : „*Dă-Mi, te rog, Mie grâul !*” Țăranul desfăcu sacul și începu să caute în el cel mai mic bob. După ce îl găsi, i-l dăruie lui Dumnezeu. Dumnezeu îl luă și-l transformă într-un bob de aur. Apoi i-l dădu înapoi țăranului. Atunci țăranului îi păru rău că nu-i dăruise lui Dumnezeu întregul sac cu grâu. (Sursa Internet) În Biblie scrie că *este mai ferice / bine să dai*, (Faptele Apostolilor 20 : 35). Un exemplu foarte bun este Rahela. Ea a dat din timpul ei, a făcut un efort și a dat apă. A primit ... aur și a ajuns în familia lui Avraam. De fapt, ea a vrut doar *să facă un bine* unui om bătrân. În Geneza 24 : 42, este scrisă cererea robului : „*Dă-mi, te rog, să beau puțină apă din vatra ta*”. Niciodată nu putem ști valoarea unui *bine*, sau cât de mult poate conta o faptă bună care este făcută din toată inima !

Rubrica sufletului nemântuit

„**Căutați pe Domnul câtă vreme se poate găsi ...**”. (Isaia 55 : 6) Va exista și un *prea târziu !*

Baal

Înseamnă *domn*, dar mai mult cu nuanța de *posesor, de proprietar*. Era una dintre zeitățile păgâne din Canaan. Avea preoți și profeți, (II Împărați 10 : 19 „ ... *prorocii lui Baal, pe toți slujitorii lui și pe toți preoții lui, fără să lipsească unul, căci vreau să aduc o mare jertfă lui Baal ...*”), rugăciune și arderea mirodeniilor, (Ieremia 7 : 9 „ ... *aduceți tămâie lui Baal*”, I Împărați 18 : 26). Credincioșii idolatri se închinau înaintea idolului și-l sărutau, (I Împărați 19 : 18 „ ... *cei ce nu și-au plecat genunchii înaintea lui Baal și a căror gură nu l-au sărutat*”). Dansau scoțând țipete, se tăiau cu cuțite, (I Împărați 18 : 28 „*Ei au strigat tare și, după obiceiul lor, și-au făcut tăieturi cu săbiile și cu sulițele, până ce a curs sânge pe ei*”). Sacrificiile aduse, erau uneori de origine vegetală („*N-a cunoscut că Eu îi dădeam grâul, mustul și untdelemnul și au închinat slujbei lui Baal argintul și aurul cel mult pe care i-l dădeam*”, Osea 2 : 8), iar alteori de origine animală ; (în I Împărați 18 : 23 scrie : „*Să ni se dea doi junci. Ei să-și aleagă un junc, pe care să-l taie în bucăți și să-l pună pe lemne, fără să pună foc ...*”). Se practicau și sacrificii umane. Baal poate fi identificat cu Zeus, la greci, cu Jupiter la latini, cu Saturn, Marte sau Hercule), iar Astarte/ea era identificat cu luna, (Jupiter sau Venus). Simbolul obișnuit sub care apare Baal este un taur. Mai există falsă închinare ? Mai există sacrificii umane ? Da ... pe altarul plăcerilor. *Baal* se traduce cu *posesor* : „*Căci fiecare este robul lucrului de care este biruit*”. (II Petru 2 : 19) Numai Isus te poate elibera de orice viciu, sau dependență ! Cheamă-L acum în viața ta !

Mică enciclopedie onomastică

• **Fevronia** : Rar folosit astăzi, Fevronia reproduce numele pers. grecesc Febronia, probabil împrumutat de la romani, la fel ca numele lunii februarie cu care este strâns înrudit. *Februarius* era, în vechiul calendar roman, ultima lună a anului. Numele are la bază adj. *Februus* adică „purificator” ... Lucru care purifică trupul, adică *Februum* (în vechime), pl. *februa*, de aici *februarius* - nume care s-a păstrat, prin intermediul formei latine târzii, *febrarius*, în toate limbile romanice.

Cartea veche 94. Egoismul

Un misionar creștin rătăcind prin pădurile vechi ale Braziliei (America de sud), abia se mai putea ține pe picioare, de ostenit și flămând ce era. Atunci se nimeri să întâlnească un indian, carele cu un vânat bogat se întorcea la cortul său.

Misionarul înfometat îi ceru mâncare, dar indianul nu voi să-i dea. „*De ce ești așa de aspru față de mine*”, îl întrebă misionarul, „*când tu și câinelui tău îi dai mâncarea trebuincioasă, ca să nu piară de foame ?*” Sălbatecul indian răspunse : „*Câinelui meu îi dau mâncarea, pentru că îmi este un soț prețios la vânat. Și ți-o dau și ție, dacă îmi ajuți și tu la vânat ?*” Pe această treaptă a oamenilor sălbatici și de jumătate sălbatici se află și omul civilizat de astăzi, carele viața și o zidește numai pe interes și pe iubire de sine. Dar Isus zice : „*Dacă iubiți numai pe cei ce vă iubesc, ce răsplată puteți avea ? Au nu fac și vameșii acest lucru ?*” (Matei 5 : 44)

Dicționar de cuvinte, expresii, citate celebre

A horse, a horse, my kingdom for a horse ! (engl. „Un cal, un cal, regatul meu pentru un cal !”) - Sunt faimoasele cuvinte din piesa *Richard al III - lea* de Shakespeare (act 5, sc. 4). Orgoliosul rege al Angliei le-a rostit în clipe de mare disperare, după ce a fost înfrânt în lupta de la Bosworth (1485). Văzându-se pierdut, era hotărât să-și dea regatul pentru un cal, spre a fugi și a-și salva viața. De aceea acest citat este întrebuințat când cineva e în stare să ofere totul, spre a obține un lucru mic dar foarte necesar într-o împrejurare anumită.

Dicționar Biblic de nume proprii

Din *Dicționarul Biblic de nume proprii* :
• **AHIHUD** = 1. **Fratele cinstei, Cinstea fratelui**. 2. **Fratele meu este taină, Fratele tainei, sau Prietenul ascunderii**. 3. **Tainicul**. 4. **Fratele unirii**. 5. **Fratele laudei**. 6. **Fratele este laudă, splendoare, înălțime**. 7. **Fratele biruinței, Fratele iudeilor**. Mai mulți israeliți purtau acest nume (Numeri 34 : 27, I Cronici 8 : 7).

• **AHILUD** = **Fratele meu s-a născut, Un frate născut sau căutat**. Așa se numeau mai mulți israeliți (II Samuel 8 : 16, I Regi 4 : 12).

Versetul săptămânii

„*Domnul este încet la mânie și bogat în bunătate, iartă fărădelegea și răzvrătirea ; dar nu ține pe cel vinovat drept nevinovat ...*”. (Numeri 14 : 18)

Proverbe latine despre greșeală

- Căința sinceră nu este niciodată târzie.
- Cel care se căiește este aproape nevinovat.
- Cine este fără greșeală ?
- Din greșeala altuia omul cuminte își îndreaptă greșeala lui.
- Nimeni nu greșește numai în dauna lui, ci transmite *nebonia* celor apropiați și o primește înapoi de la ei.
- Orice recunoaștere a greșelii este primul pas spre corectare.
- Unele greșeli trebuie stărpite odată cu prima barbă.
- A greși este omenesc, dar a persevera în greșeală este ceva diavolesc. (Din *Proverbe și cugetări latine*, Editura Albatros, București, 1976).

Accesând www.cezareea.ro găsești :

Transmisie live
Foaia Creștinului
Meditații Biblice
Biserica Penticostală Nr. 1, Cezareea
Str. Castanilor nr. 119, cod 320030
Reșița, Caraș-Severin, România
www.cezareea.ro/cauze-de-rugaciune/